

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת תולדות תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופירוט בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת תולדות תשפ"ב – סוד שליחותה של רבקה אמנו ע"ה

דבר ראשון, לבדוק מה ההלכה אומרת בכל סוגיה שיש לו: מותר? אסור? רצוי? לא רצוי? להקל? להחמיר? זה הבירור הראשוני.

אחר כך צריך לברר מה יצר הרע הפרטי רוצה? ואחר כך, אם אפשר, גם מה היצר הרע הכללי רוצה? להבדיל אין סוף הבדלות: מה אבא שבשמים רוצה?

ולבדוק גם את הלב שלנו – מה אנחנו רוצים?

זה "הבירור".

בכל דבר צריך לעשות בירור. מי שאין לו את דרך הבירור חי בחושך – או מוחלט או חצי או שלישי. אז צריך לעשות בירור, להתעמק. לזה באים לעולם הזה. מהבירור בסוף מעלים את הניצוצות. כשהבירור הוא ברור – אז אם צריך לעשות מלחמה, עושים מלחמה – ביצר הפרטי, ביצר הכללי, מה שצריך.

אנחנו רואים כאן שבבטנה של רבקה צדיק ורשע. כשהיא עוברת לפני בית עבודה זרה – עשו רוצה לצאת. כשהיא עוברת דרך בית המדרש, פתח בית המדרש – יעקב רוצה לצאת. כבר "וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים" – בתוך הרחם כבר היתה המלחמה.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת תולדות תשפ"ב, פרשה עצומה – חייו של יצחק אבינו, ורבקה אמנו, הרבה סוגיות מרתקות מאד. מה שנספיק נספיק, בעזרת ה'. בשם ה' נעשה ונצליח.

כן, קודם כל צריך להגיד שאין כמו רבקה אמנו! בזכותה בעצם העולם קיים ועם ישראל קיים – על שהצילה את המצב ומנעה את הברכות מעשן הרשע. "מגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב", אז היתה לה זכות ששמעה את יצחק מדבר, וגם אחר כך ברוח הקודש אמרו לה שעשו מתנחם להרוג את יעקב. אז הצילה את יעקב, אז הצילה את עם ישראל – אז הצילה את העולם. פלא פלאות! פלא פלאות!

אנחנו נדבר היום כאן על שני מושגים בעיקר: "הבירור" ו"המלחמה".

אנחנו מנסים ליישם בפרוש על פרשיות השבוע את העקרונות של דרכנו הרוחנית, "דרך עץ החיים". אז אלה מושגים מ"דרך עץ החיים".

"הבירור": הבירור בין טוב לרע, בין רע לטוב. בכל נסיון שיש לאדם הוא צריך לעשות בירור של הסוגיה.

מיעקב, כי הנסיון שלו יותר קשה, מאד קשה, כי הוא מושרש בעולם התוהו.

מה זה "עולם התוהו"? כל ספירה אמרה: "אנא אמלוד, אנא אמלוד", "אני אמלוד, אני אמלוד" – לקבל לעצמו, לא להשפיע. הוא מושרש שמה גבוה. עולם התוהו יצא לפני עולם התיקון, מביניים? אלה קצת מושגים של קבלה.

אז היה לו נסיון לא קל, לעשו. אבל הוא לא רצה באמת לתקן. הוא רצה למשוך את החכמה, את הכח, את הברכה, את השפע – בלי זכות, ברמאות. רמאי...

מאיפה זה בא לו? כל הזוהמה באה מושרש קין, שקין ספג את רוב הזוהמה שהטיל הנחש, כשבא על חוה. מעט מהזוהמה עברה להבל, הרוב לקין. אז תיקון שורש קין זה דבר קשה מאד. 'קין' גם מלשון קנאה, 'קנאה' – 'קין'.

ולכן מה שעניין אותו, זה היתכליס, העולם הזה – אבל לא רק הגשמיות של העולם הזה, אלא גם רוחניות. רוחניות רצה עשו, רוחניות מקולקלת, שזה בעצם עבודה זרה. "עבודה זרה", זה למשוך שפע מהשליחים של ה', רחמנא לצלן – במקום לעבוד את ה', לקיים תורה ומצוות, עול מלכות שמים ועול מצוות – בלי עול.

ולכן הוא גם ביזה את הבכורה, שהעבודה היתה בבכורות – הבכורות היו צריכים לעבוד בבית המקדש. הוא בשביל נזיד עדשים מכר את זה. עניין אותו היעכשיו, לקבל עכשיו, להנות עכשיו. יש אנשים כאלה שאומרים: 'לא רוצים עולם הבא, רוצים עולם הזה'. זה עשן.

מי שקראה פה את המפה, מפת הקרב, וגם היתה לה סיעתא דשמיא בגלל זה, כי

עשו מושרש בעולם התוהו. יעקב מושרש בעולם התיקון. יעקב, הקו האמצעי, "תִּתֶּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב". ועשן, "הִלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאֲדָם הָאֲדָם הַזֶּה", רצון לקבל לעצמו, כמו שאומר בעל הסולם זי"ע. הוא רוצה לטרוף את העולם, שום דבר לא מספיק לו. הוא הולך "לְצוּד צִיד לְהַבְיֵא". אם הוא ימצא הפקר – טוב. ואם לא – אז הוא יגזול. אין לו בעיה לגזול, לרצוח, לבוא על הנערה המאֲרָשָׁה, כל דבר...

עשן – לא רק שהוא עושה דברים רעים מאד, הוא מעמיד פני צדיק, שזה הכי גרוע, כן, כמו החזיר שמראה את עצמו שהוא כשר, מהטלפיים שלו – מפריס פרסה אבל לא מעלה גירה. אמרו חכמים: לא מעלה גירה, זה אומר שהוא לא לומד תורה.

עשו העמיד את עצמו כאילו הוא לומד תורה, הוא "ירא שמים גדולי", 'היאך מעשרין את התבן?' 'היאך מעשרין את המלח?', היה צד את אביו בפיו – רמאות, ערמומיות דקליפה. היה חשוב לו מאד לכבד את אביו. אבל 'אין כבוד אלא תורה', והוא עבר על כל התורה. זה היה מהפה ולחוץ, היה כדי לצוד את אביו.

הוא ידע מה יש אצל אביו, שיש אצלו אוצר – ברכה שלו זו ברכה, קללה שלו זו קללה. הוא רצה לקבל את הכח הרוחני של יצחק אבינו כדי להתנהל עם הכח הזה בתוך העולם. תארו לכם, עשו הרשע, חלילה אם היה מקבל את הברכות, היה מחריב את העולם.

אז הוא ידע להיות קרוב למקור השפע – יצחק הצדיק, 'עולה תמימה'. אז יצחק הצדיק היה 'עולה תמימה' והאמין שהבן שלו, עשו, אמנם יש לו יצר גדול, אבל הוא עובד על זה, הוא יתקן, הוא מתקן. ולכן הוא אהב אותו, כי אם עשו היה עושה תשובה – הוא היה יותר צדיק וגדול

" בכל דבר צריך לעשות בירור. מי שאין לו את דרך הבירור חי בחושך – או מוחלט או חצי או שלישי. אז צריך לעשות בירור, להתעמק. לזה באים לעולם הזה. מהבירור בסוף מעלים את הניצוצות. כשהבירור הוא בירור – אז אם צריך לעשות מלחמה, עושים מלחמה – ביצר הפרטי, ביצר הכללי, מה שצריך."

לעשות את הבירור. היא עשתה את הבירור, היא הבינה מה קורה.

אחר כך היה לה 'מודיעין' – היא שמעה מה שיצחק אבינו אמר, שהוא רוצה לברך את עשו לפני שהוא ימות. האם זו היתה סתם השגחה פרטית שהיא שמעה את זה? או שהיא הבינה שיש פה מערכה וצריך להיות ערני מאד ולשמוע כל מה שהצדיק הזה אומר? כי הוא אהב את הרשע במקום לאהוב את הצדיק. והיא אהבה את הצדיק.

תארו לכם שזה לא היה לה דבר קל. זו לא מערכת קלה של שלום בית, כי יצחק אבינו הוא מרכבה לגבורה, זה לא צחוק, למידת הגבורה, 'עולה תמימה', צדיק עליון! זה לא דבר פשוט. אבל היא ידעה את האמת.

אז היא שמעה. בגלל שהיא שמעה ובגלל שהיא רצתה, "בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו". היא היתה כולה בתוך המלחמה, בתוך כוונות. אז לפי עניות דעתי הדלה לכן גילו לה, משמים – גילו לה, יכלו לגלות ליעקב: 'שָׁמַע, הוא רוצה להרוג אותך'. לא. ברוח הקודש גילו לה, כדי שהיא תציל את יעקב ותציל את הברכות ותציל את העולם ותציל את עם ישראל.

אז יצחק אבינו לא ראה מה שקורה, הוא לא הכיר בקלקול, בזה שהוא באמת לא צדיק, ולא רוצה לתקן, ולא כלום. הוא לא הכיר באמת את עשו כמו שצריך.

כמובן יש פשט, רמז, דרש וסוד ועוד סודות על פי הקבלה וכו'. אנחנו הולכים בדרך שלנו, בדרך של "דרך עץ החיים", בענף שהוא מלחמת היצר.

וכאשר יש מערכה, וצד שלך במערכה לא קולט את המצב – כל הצד שלך, כל החזית

"בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו" – זה לא סתם שרביקה דווקא הבינה, שמעה, קיבלה ברוח הקודש, תכננה את כל המהלך, זה לא סתם! היא באה מבית של רמאים, לבן הארמי הוא אח שלה, היא היתה צדקת בת רשע, אז היא ידעה מצוין, היה לה את התוכנות של הרשעים, והיא לא רצתה את הדרך הזו של הרשעים, היא הפרישה את עצמה לקדושה, פלא פלאים! אה? – רביקה! פלא פלאים! פלא פלאים!

ולכן היא קראה את מפת הקרב נכון, עשתה את המלחמה נכון בכל שלב ושלב. לעומת זה, יצחק אבינו, 'עולה תמימה', צדיק בן צדיק – לא היה לו את התוכנות של לבן הארמי ובתואל וכל החבר'ה שם. אז הוא האמין שעָשָׂו למד תורה, הוא רוצה לעשר את התבן ואת המלח, מה שלא צריך לפי ההלכה – 'וואו איך הוא מקפיד! נכון יש לו יצר, יש לו מידות, אבל הוא מתגבר...' ככה הוא חשב. ולכן רצה לברך אותו. הוא האמין בזה עד הסוף!

המדרש אומר ש"גם בְּרוּךְ יְהִי" – זה לא בא ממנו, הוא רצה לקלל את יעקב על זה שהוא לקח את הברכות. אבל משמים ה' יתברך השתלט לו על הפה וגרם לו לברך, ככה כתוב במדרש, "גַּם בְּרוּךְ יְהִי". אחר כך הוא כן מברך אותו מעצמו, כשהוא שולח אותו להביא לו זיווג מבית לבן.

אז רביקה אמנו כבר היתה רגילה במלחמה עוד מבית אביה. וגם אחר כך כשהיא הרתה היא הבינה את הסימנים, שיש פה מלחמה בין טוב לרע בתוך הרחם שלה, והלכה לשאול את האלקים – בדיוק השלבים של "הבירור": בן אדם, יש לו איזו סוגיה, משהו מושך אותו ימינה, משהו מושך אותו שמאלה, הוא לא יודע מה נכון – צריך לדרוש את האלקים,

"אם יגלו כל דבר לכל צדיק, אז לא יהיה שום נסיון, ולא תהיה שום מלחמה. על כל גילוי יש קטרוג ממידת הדין, ולהבדיל מהסטרא אחרא, למנוע את הגילוי. אם הכל היה כל כך פשוט..."

שלך בסכנה. והצד שכן קולט – הוא צריך לעשות מסירות נפש כדי לְחַפּוֹת עליך, שאתה לא קולט. ככה קורה גם במלחמה בצבא: אם יש איזה חלק מהחזית שלא מתפקד ויש שמה בעיה, אז החלק השני שמתפקד צריך להציל את המצב. ככה זה היה בכל המלחמות, מלחמות ישראל, למשל במלחמת יום כיפור.

אז פה רבקה היתה צריכה למסור את הנפש, אמרה לו: 'אם יהיו קללות – הקללות עליה'. וכמעט היו קללות. למה? – כי יצחק אבינו לא קיבל את השינוי בתכנית האלוקית בקלות, שבסוף הוא ברך את יעקב. וכמה שהוא ניסה לעשות את הברור, "הקל קול יַעֲקֹב וְהִדְדִים יְדֵי עֶשָׂו", הוא לא הצליח בבירור, משמים הוא לא היה חד, הוא לא היה חד קודם והוא לא היה חד גם בזמן הברור.

ויש כבר פה הרבה שאלות עמוקות, מעניינות, כל אחד לפי השגתו, ואנחנו לפי השגתנו הדלה מאד.

יש ענין של חינוך גם. "וַתִּתְּקֵן עֵינָיו", למה? – יש כמה דעות. דעה אחת, שבזמן העקידה המלאכים בכו, וזה פגע בעיניים של יצחק, ולכן הוא התעוור. ויש גם את הדעה הטבעית, שכבר היה זקן, אז יש זקנים שכבר לא רואים, כן? "מִזְקָן". ויש את הדעה שזה בגלל העשן של העבודה זרה שהיו מקטרות נשותיו של עשו.

מה הולך פה? נשותיו של עשו עובדות עבודה זרה בקרבת יצחק אבינו, ויצחק ורבקה לא יכולים לעשות כלום! עד שבסוף רבקה אומרת בערמומיות דקדושה שהיא קצה בחייה בגלל הנשים האלה, הרשעיות, שעובדות עבודה זרה, הנשים של עשו. בוא נשלח את יעקב לאחי לבן, שיביא משם אשה.

איך קורה הדבר הזה? איך יצחק אבינו ורבקה אמנו אפשרו את זה? איך הם אפשרו לנשים האלה לעבוד עבודה זרה שמה, לטמא להם את הסביבה? אם העשן שלהם היה מפריע לעיניים של יצחק, זה לא היה רחוק. מה עם תוכחה – להוכיח את עשו, להוכיח את נשותיו?

אנחנו סומכים עליהם שאם היה אפשר להוכיח, הם היו מוכיחים. אם אפשר היה לעשות משהו, היו עושים. כנראה שהיה שמה 'טרור' כל שהוא, שחששו מעשן או מנשותיו, או שאמרו ולא שמעו להם.

ובכל זאת יצחק רוצה לברך אותו, כי הוא רצה לתקן אותו. אבל אי אפשר לתקן מישהו שלא רוצה תיקון. אם אתה רוצה לתקן מישהו, תבדוק טוב שהוא תלמיד הגון, שהוא רוצה באמת תיקון, ולא רוצה רק לינוק מהקדושה ולקבל כח בשביל הסטרא אחרא.

רואים לפי המקרא וגם בפשט שהדיבור של עשו – כן? "הקל קול יַעֲקֹב וְהִדְדִים יְדֵי עֶשָׂו" – הדיבור של עשו היה דיבור של חוסר כבוד לאביו: 'קום!' 'יקום' – נתן לו הוראה שיקום ויאכל. הוא לא אמר 'בבקשה', ולא היה אומר 'ה' שלח לי את הצייד, ה' הביא לי', כי שם שמים לא היה שגור בפיו. שם שמים לא היה שגור בפיו למרות שהוא כיבד את אביו והרבה כיבודים עשה לו, אבל היה נותן לו הוראות. קלקול גדול.

ולכן יצחק אבינו, כששמע את הלשון המתוקנת של יעקב – הוא לא הבין. "הקל קול יַעֲקֹב וְהִדְדִים יְדֵי עֶשָׂו".

משמים רצו להציל את העולם ואת עם ישראל, את יעקב אבינו ואת רבקה, ולכן היו צריכים 'לסדר', כמו שאומרים, את יצחק אבינו.

"חוה אמנו הרסה את העולם, גרמה את המות לכולנו, ופה הניצוץ שלה, הגלגול שלה, רבקה אמנו, משתמשת בערמומיות דקדושה כדי להציל, כדי לא לשמוע בקול הנחש כדי לא לתת כח לסטרא אחרא – זה התיקון של רבקה."

שכר ועונש, כי ה' רוצה שכל אחד ירוויח את העולם הבא שלו על פי עבודתו ולא כמתנת חינם. אם היה רוצה כמתנת חינם, אז לא היה צריך לברוא את הרע בכלל. אבל זה כבר היה בעולם המלאכים, שמה אין רע. ה' יתברך רצה אדם שיהיה מורכב מטוב ורע ויבחר בטוב – תראו איזה רצון! זו מטרת הבריאה.

ולכן לא מבטלים את הבחירה כל כך מהר, והיתה בחירה חופשית ליצחק אבינו, ולא לחשו לו באוזן 'תיזהר מעשׂו'. והוא חשב שהוא מבין את המערכה, והוא לא הבין. ואצל אברהם אבינו אמרו לו: "כל אשר תאמר אליך שרה, שׁמע", כן? "שׁמע בקלֶה". פה לא אמרו ליצחק 'שמע בקול רבקה'. גם שמה היה רשע שאברהם רצה בטובתו. משום מה לאברהם אמרו, אולי בגלל שהוא היה מידת החסד.

מידת הדין, זו מידת הגבורה, זה הרבה יותר קפדנות. "כמו שאדם מעורר מלמטה ככה מעוררים עליו מלמעלה". אם בן אדם מאוד קפדן, אז מקפידים איתו. אם בן אדם חסיד מאד, הרבה חסד, אז מתחסדים עמו. על כל הדברים האלה בן אדם צריך לחשוב, כי כמו שאדם מעורר מלמטה ככה מעוררים עליו מלמעלה.

אז ליצחק אבינו לא גילו, אולי גם כדי לתת מקום לרבקה, שהיא התיקון של חוה אמנו – חוה אמנו הרסה את העולם, גרמה את המות לכולנו, ופה הניצוץ שלה, הגלגול שלה, רבקה אמנו, משתמשת בערמומיות דקדושה כדי להציל, כדי לא לשמוע בקול הנחש כדי לא לתת כח לסטרא אחרא – זה התיקון של רבקה.

אדם הראשון שמע בקולה, והיא קנאה אחרי שהיא אכלה. למה נתנה לו לאכול? כדי שהיא לא תמות ויביאו לו אשה אחרת. אז כאן רבקה, שענייה היו פקוחות, הצילה את המצב ותיקנה את הענין של חוה.

אי אפשר להבין שום דבר בלי תורת הגלגול ובלי הכללים שמתלווים לענין הזה. וגם צריך סיעתא דשמיא לראות את זה כמובן. 'מה אנו מה חיינו'...

למה כל זה היה ככה? למה שמשמים לא יגלו ליצחק אבינו שהבן שלו עשׂו הוא רשע ו"צִיד בְּפִיו", ושלא יברך אותו בשום אופן? – אינני יודע. אינני יודע. יכול להיות שציפו את זה מיצחק עצמו, שהוא בעצמו יבין. אם יגלו כל דבר לכל צדיק, אז לא יהיה שום נסיון, ולא תהיה שום מלחמה. על כל גילוי יש קטרוג ממידת הדין, ולהבדיל מהסטרא אחרא, למנוע את הגילוי. אם הכל היה כל כך פשוט...

יצחק אבינו ורבקה אמנו באו לתקן את חטא 'עץ הדעת טוב ורע'. כמו שאמרנו בשיעורים קודמים: לא היתה לאדם וחוה ערמומיות דקדושה. הם חשבו שיש להם ערמומיות דקדושה, אבל לא היתה להם באמת.

אצל אברהם אבינו כבר ראינו התקדמות גדולה. ופה יצחק אבינו – שהוא משורש הגבורות, החלק המתוקן של הגבורות, חשב שהוא מבין בטבעו של עשו – שהוא החלק המקולקל של הגבורות, מהרע שבקין, מהזוהמה. הוא חשב שהוא מבין. הוא לא הבין.

"צִיד בְּפִיו" – מאד קשה כשמרמים את הבן אדם ככה שהוא לא ירגיש שמרמים אותו. אם זה רמאי ברמה גבוהה, הוא יודע איך להשמיע. זה הסוד של כל המרגלים האלה, שנשתלים בכל מיני מקומות, ומשחקים כבני המקום: הם מתנהגים אותו דבר, מדברים אותו דבר, לובשים אותו דבר, הכל הם לומדים מראש כדי שלא ירגישו בהם. זה קשה...

גם אדם אוהב את ילדיו ורוצה את תיקונם, קשה לו לתפוס: 'איך יכול להיות שממני, שמסרתי את הנפש על קידוש ה' על המזבח, יצא כזה רשע?!' זה קשה! גם לבני אדם, בני דורנו, קשה להם. אם יש אבא ואמא שומרים תורה ומצוות – פתאום הילד הזה, או כל הילדים, מתקלקלים, ההורים לא מבינים למה? הרבה כאלה באים ליעוץ הרוחני לשאול מה לעשות, למה זה קורה להם? האם הם אשמים?

רבתי יש בחירה חופשית! לא בקלות משמים מבטלים את הבחירה החופשית – נדיר ביותר. יש בחירה חופשית כי יש

ה' יעזור שנעשה את הבירור הנכון ואת המלחמה הנכונה, ונהיה תמיד בצד הנכון, שנזכה לסיעתא דשמיא, כי בן אדם הוא 'אפסי', הוא 'כלום' – 'כלום', מראים לנו: 'עולה תמימה', אין כמו יצחק אבינו! וכמעט ברך את הרשע הזה – אז מה יגיד בן אדם רגיל כמונו?

כמה רחמי שמים צריך! כמה ענוה צריך! כמה אדם צריך להחזיק את עצמו לכלום כדי שיצילו אותו! כדי שיצילו אותו בכל רגע.

יהי רצון שבזכותם תבוא הגאולה במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך!

אז תראו איך היא ערכה מלחמה יפה בכל שלב, אה? עם הגדיים ועם הכל... פלא פלאים! פלא פלאים!

אנחנו צריכים ללמוד מזה שכנגד ערמומיות דסטרא אחרא לא מספיקה יראת שמים, צריך ערמומיות דקדושה, "זֶה לְעַמַּת זֶה", עם יראת שמים כמובן.

יעקב "אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֶהְלִים" שמע בקול אמו, סיכן את עצמו, הבין את המערכה, הבין את הסכנה, וניצל והציל את עם ישראל. הוא בחיר האבות, הקו האמצעי. קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי – קו האמצעי מכריע בין דין לחסד, בין חסד לדין, בחינת רחמים, בחינת מידת האמת.

עד כאן רבותי להיום. להתבונן לעומק על פי הכללים, ולגלות עוד הרבה הרבה תהליכים שיש שמה בתוך הפרשה.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

עבודת חודש כסליו – מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

- א. "מעטים מול רבים" – תמיד הצדיקים הם מיעוט!
- ב. "אין יאוש בעולם כלל" – למרות כל הקשיים.
- ג. "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך" – להאיר בכל מקום ובכל זמן, אפילו מעט!
- ד. להוסיף כל יום אור חדש, אין לדרוך במקום, צריך "מנוע" של קדושה.
- ה. מסירות נפש על המצוות, הקדושה והטהרה, כפי שהיה בזמן החשמונאים.
- ו. ללכת לכתחילה "מעל הטבע". בטבע אין סיכוי! צריך ביטחון בה' ית'!
- ז. ביטחון גובר בה' ית'! כל יום יש לחזק את הביטחון בה' ית' – והוא יעשה לנו ניסים!
- ח. חיזוק: "כל ישראל ערבים זה לזה" – ערבות הדדית.
- ט. ציפייה לגאולה ולבית המקדש!

חודש טוב ומבורך!

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ